

Teodor Durski



Teodor Durski ur. w 1976 r. w Łodzi. W latach 1998-2003 studia na Wydziale Tkaniny i Ubiory ASP w Łodzi. W 2003 otrzymał dyplom z wyróżnieniem z zakresu Projektowania Dywanu i Gobelimu u prof. Mariusza Kowalskiego, poszerzony o malarstwo u prof. Marka Wagnera i grafikę u prof. Andrzeja Smoczyńskiego

Od 1995 roku jego prace można było oglądać na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju (Łódź, Kraków, Poznań, Cieszyń) oraz za granicą (Moskwa, Kijów, Lipsk).

Ujmując niezwykle wizualność prac Teodora Durskiego, wynikająca z subtelnej równowagi między dekoracyjnością a przekazem, między prostotą i klarownością formy, a jej skomplikowaniem. Nie bez znaczenia jest także monumentalność polegająca na stosowaniu dużych formatów, zachęcająca szczególnie w grafice, jak również perfekcyjność realizacji wizji artystycznej oraz umiejętność ciągłego wzbogacania i weryfikacji rozwiązań poprzez tworzenie wielu wersji poszczególnych prac. W owych kolejnych wersjach związanych z podejmowanymi tematami artysta ujawnia swe niezwykle możliwości interpretacyjne i wirtuozostę będącą wynikiem ciągłego dążenia do doskonalenia formy wypowiedzi.

„Fragmentsy szkiców prof. Jani Wallis. Białostok ASP w Krakowie przedstawiający stan i

stanowisko artysty Teodora Durskiego o „Głębokości w Łodzi””

Durskiego interakcje przede wszystkim postać ludzka, anatomia nagiego ciała i jego relacje z otoczeniem – dodajmy, że odczuciem całkowicie wykreowanym przez autora. Postacie, głównie męskie, wpisane są w ciasną przestrzeń, w której jedyne konkretne elementy to fragmenty architektury – przeważnie na tryty rami okienne, parapety, krzyże lub widła, trumienne. Bezimienni, usipieni lub pograżeni w dziwonym bezwładzie bohaterowie prac poddawani są różnorodnym eksperymentom i ingerencjom z zewnątrz. Oprócz wieszania na krzyżu czy wpijania ich w labirynt autor obosygnie węż wprowadza do obrazów motywy rąk, które zawsze pełnią ściśle określone funkcje: wyznaczają kierunek kompozycji, zasłaniają niektóre partie ciała, głaszczą postać lub też ciągną ją w swoją stronę. Czasami zmultiplikowane dłonie pokrywają figurę, całkowicie ją anektując. Ich znaczenie może być pozytywne lub negatywne, w zależności od interpretacji, dla autora symbolizują ingerencję czynników zewnętrznych, której jedyntym bezstannym poddawani. Jednak głównym polem eksperymentów artystycznych jest samo ciało: niematURALNIE wygięte, pokawałkowane, z drzewnie skręconą (a niekiedy wtycz skręconą) głową, stopami widzialnymi z innej perspektywy lub dwoma lewymi dłońmi. Ich proporcje nawiązują do antycznych greckich posągów, stał motywy wciętych dłoni, nóg czy głowy. Ten charakterystyczny typ urody – monumentalne, wyszczone ciała o mocnych, twardych proporcjach – artysta nawiązuje bardzo oszczędnymi środkami formalnymi: symetryczny rysunek jest ograniczony do kilku cienkich linii, postacie są jedno lub dwubarwne – co nie kwestionuje jednak ich zamierzonej płaskości. Sam kolor, zazwyczaj przedlany, wychłodzony, ołtarzany – pełni w pracach Teodora Durskiego podwójną rolę. Z jednej strony artysta poszukuje nowych zestawień barwnych dla tej samej kompozycji, z drugiej nie unika znaczeń symbolizujących np. czerwieni kająry mu się ze śmiercią, czerni to dla niego tajemnicza, postać i pełnia jednoznacznie.

„Fragmentsy szkiców prof. Jani Wallis. Białostok ASP w Krakowie przedstawiający stan i

stanowisko artysty Teodora Durskiego o „Głębokości w Łodzi””

„Fragmentsy szkiców prof. Jani Wallis. Białostok ASP w Krakowie przedstawiający stan i

stanowisko artysty Teodora Durskiego o „Głębokości w Łodzi””



Teodor Durski

Grafiki

Wernisaż wystawy 16.05.2026 r.

Wystawa czynna do 17.06.2026 r.

Miejsce wydarzenia:

Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki

ul. Wiśniowa 10, Zielona Góra

Wystawie towarzyszył wykład: „Każdej nocy - Każdego dnia”

Organizator:

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego

Organizator: Instytut Sztuk Wizualnych

Kurator wystawy: dr Janina Wallis

starsza kustosz dyplomowana